



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

25. Quousque sceptrum in Frisia durauerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

Quousque sceptrum in Frisia durauerit.

Citati initio præcedentis dissertationis Authores & Chronica vulgaria Frisiam, post deuictum à Carolo Martello Radbodum anno 719. vt postea videbitur, tres aut quatuor succedaneos Frisiam Reges enumerant, vti mox vidimus.

Verum ego sentio Radbodo per Martellum interempto regalem dignitatem in Frisia commortuam. Tum namque Frisiorum vires, quæ antea viuente Radbodo per Pipinum & filium Martellum non parum erant accisæ, adeo detritæ sunt, vt Regiam dignitati pro æquo sustentandæ non suffecerint: insecutæ statim grauissimæ Aquilonarium deuastationes, non modo eam resumere non siuerint, sed in super exterorum Regum Nortmannorum iugum pati coegerint nimis præter liberi & bellatoris populi sententiã. Suffragatur nobis Hermannus Contractus (fuit is Illustris Wolferadi Comitris Veringensis Frater anno 1050) his verbis: *Anno 729. Carolus nauali euectione regnum Frisonum ingreditur, interfectisq; quã plurimis Popponem Ducem eorum interemit, subuersisq; lucis, fanis, victor cum magna præda reuertitur.* Eadem plane verba habent vetustissimi Annales Pythæani. Quod Regnum vsitato hæctenus vocabulo vocent, Regem non nominent, imo Popponem (qui filius Radbodi à nonnullis habetur) Ducem tantum, indicio est iam Dignitatem Regiam cessare coepisse, aut quasi suspensam hæsisse. Cur enim in prælio, in patriæ summo discrimine non compareret rex? cur non audiretur rex, sicuti ante? Cur nulla actio, nulla tractatio, nullus Regis status describitur? An à parente adeo degener otiosus aut formidolosus latuit in tanta Regni perturbatione? Nec deinceps apud vllum antiquum Classicum Scriptorum Frisiam

fræ dōesticus Rex reperitur. Authores initio citatos, Chronica vernacula quæ indoctæ plebis manu teruntur, non sequimur. De his Ianus Doufa iudicio nostro omnino subscribens ita enuntiat: *Adgillus Radvodi filius ac Regni successor, Gondobaldus Nepos &c. merita sunt febricitantium somnia, quos equidē nec natos unquam nec denatos fuisse ut credam animus induci potest. Eos proinde cum Scarlensi & Architectonibus suis in Fostelandiam siue in Vtopiam potius delegandos censeo.*

Non soli Frisæ ea verfarunt fatorū licia. Austrasiæ regnum per 150. & amplius annos, vicens defijt anno 667. Lotharingiæ amplissimum à Lothario secundo primi Lotharij filio anno 855 conditum, intra primum centenariū corruit. Burgundiæ antiquissimum inchoatum statim post ann. 400. multo tēpore florentissimum, tandem minui, diuidi, ac postremò post annum 800. plane interire. Sic Monarchia Persica, Medorum, Afsyriorum, Græca, Romana, internecioni sunt data; simile spectatissimis Prouincijs & familijs euenit. Ne foràs peregrinemur, Domus Burgundica per plurimos annos summa potentia, & opima pace viguit immenso suo splendore totius Europæ ditiones obnubilans: terrori erat Italiæ, Germaniæ, Franciæ, Hispaniæ. Sed quam diu auscultemus Philippum Cominēum virum Patritium equestris ordinis totius tragediæ inspectorem: *Burgundicus, inquit, populus (cōplebatur ille Belgas) longè florētissimus fuit, sub tribus ordine Principibus optimis & pientissimis viris supra 120 annos. tandem verò Deus excitauit ijs Carolum (Pugnacē) qui continuis bellis, laboribus atq; sumptibus eos exercuit, defatigauit & exhaussit, hyeme præsertim. Ante Nouesimum autem factum fuit initium calamitatum, qua deinde tribus aut quatuor aduersis prælijs durarunt donec interficeretur. Quo quidem tempore sic erat debilitatum omne ipsius robur atque potentia, ut omnes, in quibus aut aliqua facultas erat, aut voluntas præclara, vel mortui essent, vel capti vel grauior affli-*

afflicti. Vidi equidem & cognitam habeo potissimam Europa partem, sed florentiorem nullam noui Prouinciam, quam erant haec Caroli diuisiones, quo tempore in ijs vixi. nunc ecce Deus tam insignem & potentem familiam ac Clarissimorum virorum Domicilium, nostro orbe celeberrimum & honoratissimum per 100. & eo plures annos, breui temporis puncto plane subuertit. Quum reliqui omnes circum populi diuexarentur bellis alijsq; incommodis, hac sola domus felicissima semper fuit, ita quidem, ut externi multi Principes ad eam veluti in opportunissimum portum è fluctibus & tempestate sese reciperent. Ludouicus Rex Adolescens cum à Patre suo dissideret, ad Philippum Caroli Patrem sese contulit honorifice admodum & amanter ab eo per sex annos habitus. Eduardi Anglia Regis ambo Fratres, Clarentius & Glocestrius, & è Lancastrys multi rebus aduersis opem & patrocinium ab hac domo petierunt. Breuiter ingens fuit eius familia splendor & gloria & ecce nunc miserabiliter est afflicta, sic ut vicinis omnibus exemplo esse possit. Est nimirum Deus, à quo salus regnorum omnium & incrementum & occasus & initia dependent. Hæc Comingus comment. lib. 7.

Contemplor diuinum Numen sceptri Frisici interitū cladesque obstinato populo per Austrasianos illatas, siue permisisse, siue ordinasse in præparamentum facilioris aditus Euangelicæ veritatis. Excelsi montes, aridi, faxei, infrugiferi sunt: valles roridæ, abundantes frumento. Saxones gens ferox & valida Christum peruicaciter respuebāt, ast post 33 annorum continua bella per Carolum humiliati, abiecto demonum cultu & relictis patriæ cæremonijs, Christianæ fidei atque religionis Sacramenta receperunt. Teste Gregorio Turonensi lib. 2, cap 31. Sanctus Remigius Archiepiscopus Rhemenfis Clodoueo Francorum Regi aquam baptismalem suscepturo dixit: Depone mitis colla Sicamber. Deus superbis resistit, humiliatis præparat gratiam.